

Πατριάρχης Ιεροσολύμων: «Η Εκκλησία των Αγίων Τόπων αναπέμπει δέησιν υπέρ ειρήνης» - Μήνυμα για την εορτή των Χριστουγέννων 2025

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Με λόγο θεολογικό ο [Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ΄](#) κάνει αναφορά στο μυστήριο της Ενανθρωπήσεως του Μονογενούς Υιού και Λόγου του Θεού Κυρίου ημών Ιησού Χριστού μέσα από το φετινό Μήνυμα του για την εορτή των [Χριστουγέννων](#). Η Εκκλησία, όπως αναφέρει, «βιώνει μυστικῶς καὶ διαλαλεῖ εἰς τὴν οἰκουμένην ὅλην» τη φανέρωση της άφατης φιλανθρωπίας του Θεού, καθώς «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν».

Επίσης ο Μακαριώτατος δεν παραλείπει να τονίσει τη μαρτυρία και την αποστολή της Εκκλησίας των Αγίων Τόπων και των Παναγίων Προσκυνημάτων η οποία, όπως σημειώνει, αναπέμπει δέηση υπέρ ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, της Μέσης Ανατολής, καθώς και υπέρ της υλοποίησης της συμφωνίας για κατάπαυση του πυρός στη Γάζα και της προστασίας όσων αμάχων έχουν καταφύγει στην Ιερά

Μονή του Αγίου Πορφυρίου.

Το Μήνυμα καταλήγει με πατρική ευχή προς το ποίμνιο και τους προσκυνητές για ένα Δωδεκαήμερο «έν ειρήνῃ, χαρᾷ, εὐφροσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ», υπό τη χάρη και την ενίσχυση του «σαρκὶ τεχθέντος Βασιλέως Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Αναλυτικά το Μήνυμα του Πατριάρχῃ Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ΄ για την εορτή των Χριστουγέννων 2025:

«Ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ σήμερον ἠνώθησαν,

Τεχθέντος τοῦ Χριστοῦ.

Σήμερον Θεός ἐπὶ γῆς παραγέγονε

Καὶ ἄνθρωπος εἰς οὐρανούς ἀναβέβηκε».

(Τροπάριον Λιτῆς εορτῆς Χριστουγέννων).

Ἐν χαρᾷ ἀνεκκλαλήτῳ καὶ πεπληρωμένῃ, ἐν δοξολογίᾳ καὶ εὐχαριστίᾳ, ἡ Ἐκκλησία βιώνει σήμερον μυστικῶς, κηρύσσει εἰς τὰ μέλη της καὶ διαλαλεῖ εἰς τὴν οἰκουμένην ὅλην τό μυστήριον τῆς φανερώσεως τῆς ἀφάτου φιланθρωπίας τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου Σαρκώσεως καὶ Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου Αὐτοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τό μυστήριον τοῦτο ὑπερβαίνει πᾶσαν ἀνθρωπίνην διάνοιαν. Περί τούτου ἡ Ἐκκλησία ὡς ταμεῖον τῆς οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου μεταδίδει εἰς ἡμᾶς ὅ,τι παρέλαβε ἀπ' ἀρχῆς ἐν «Γραφαῖς Ἀγίαις» καὶ φυλάσσει ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, λόγον προφητικόν: «*ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν*» -«*παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱός καὶ ἐδόθη ἡμῖν*», (Ἡσαΐου Ζ', 14 & Θ' 6). Λόγον ἀποστολικόν: «*ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τόν υἱόν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον*», (Γαλ. 4, 4). Λόγον Εὐαγγελιστοῦ: «*ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν*», (Ἰω. 1, 14). Ὑμνον ἀγγελικόν ἐξ οὐρανοῦ: «*δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία*», (Λουκ. 2,14). Λόγον ὕμνογραφικόν: «*Χριστός γεννᾶται δοξάσατε, Χριστός ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε, Χριστός ἐπὶ γῆς ὑψώθητε*». Λόγον Πατερικόν, τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου: «*ὁ ἀσώματος καὶ ἄφθαρτος καὶ ἄϋλος τοῦ Θεοῦ Λόγος παραγίνεται εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν... συγκαταβαίνων τῇ δι' ἡμᾶς αὐτοῦ φιλανθρωπίᾳ καὶ ἐπιφανείᾳ*», (MPG 25,109A). Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου: «*ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται, ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ ἀόρατος ὁράται,... ὁ ἄχρονος ἄρχεται, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου γίνεται*»,

(MPG 36, 313B) καί «σήμερον ἐορτάζομεν ἐπιδημίαν Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, ἵνα πρὸς Θεόν ἐνδημήσωμεν», (MPG 36, 316 A). Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας: «ταῦτα γίνεται ὑπὲρ τῆς τῶν ἀνθρώπων εὐδοκίας, Θεὸς κατακρινᾷται τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει, ἵνα τῷ ὕψει τοῦ Θεοῦ συναπαρτισθῇ τό ἀνθρώπινον» (MPG 76, 1132). Ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ προσλαμβάνει εἰς ἑνωσιν ὑποστατικὴν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, τὸν ἀνθρώπον ὅλον. «Ὅλον με ἀνείληφας, ὅλον συναφεία ἀκηράτῳ», ψάλλει ὁ ὑμνωδὸς καί «μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβε, Θεὸς ὢν κατ'οὐσίαν». Προσλαμβάνει σάρκα ἐμψυχωμένην διὰ ψυχῆς λογικῆς καί ἀποκαλύπτεται εἰς τοὺς ἀνθρώπους «ἐν μιᾷ τῇ ὑποστάσει καὶ δύο ταῖς φύσεσι». Θεὸς ἅμα καὶ ἀνθρώπος, Θεάνθρωπος, συνεκράθη τῷ ἀνθρώπῳ ἀσυγχύτως. Ὡν «ἀϊδίως ἐγκόλπιος τῷ Πατρὶ», ἦτοι ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς, ἐγένετο καὶ «μητρικῆς κοιλίας ἐγγάστριος» κατὰ τὸν Ἅγιον Σωφρόνιον Ἱεροσολύμων (MPG 87, 3, 3161 A), ἦτοι ὑπέδου γαστέρα, μήτραν Παρθενικὴν καὶ «προῆλθεν αὐτῆς μετὰ τῆς προσλήψεως».

Τό ὑπερφυές μυστήριον τοῦτο τῆς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου συλλήψεως τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐτελεσιουργήθη, ὅτε ὁ Ἀσώματος Ἀρχάγγελος Γαβριήλ «τό προσταχθέν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη» εἰς Ναζαρέτ, καὶ τρανώτερον ἐφανερώθη, ὅτε ὁ Σωματωθεὶς «λαθὼν ἐτέχθη ὑπὸ τό σπήλαιον» εἰς Βηθλεέμ τὴν ἁγίαν ἐπὶ Καίσαρος Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου. Τότε «ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτὴν καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν καὶ ἀνέκλινεν αὐτόν ἐν τῇ φάτνῃ», (Λουκ. 2, 6-7). Τότε μάγοι Περσῶν βασιλεῖς, ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησίας, καθωδηγήθησαν ὑπὸ οὐρανοδρόμου ἀστέρος, δηλονότι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατὰ τὸν ἱερόν Χρυσόστομον- «ὅς ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τό παιδίον» (Ματθ. 2, 9) – καὶ προσῆλθον καὶ προσεκύνησαν τὸν νεογέννητον Βασιλέα τῆς εἰρήνης, «εἶδον γάρ ἐν τῷ σπηλαίῳ βρέφος κείμενον τό ἄναρχον». Θεωροὶ τοῦ Θεοῦ ὁράματος τούτου ἐγένοντο καὶ οἱ ὄμοροι τῆς Βηθλεέμ ἀγραυλοῦντες ποιμένες, ὑπὸ ἀγγέλου εὐαγγελισθέντες ὅτι «ἐτέχθη σήμερον σωτήρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβίδ», (Λουκ. 2, 11).

Ἐν τῇ Ἐνανθρωπήσει ὁ Κύριος, τὴν προσληφθεῖσαν ἀνθρωπίνην φύσιν ἐποίησεν ἰδίαν ὑποστατικῶς, ἦτοι ἀχωρίστως ἠνωμένην μετ' Αὐτοῦ. Τεχθεὶς δέ κατὰ σάρκα, περιτμηθεὶς, «προκόπτων σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ χάριτι» (Λουκ. 2, 52), βαπτισθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου καὶ μαρτυρηθεὶς Τριαδικῶς, ἐκάλεσε τοὺς Δώδεκα, «οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε» (Λουκ. 6, 13), συνανεστράφη καὶ ἐδίδαξε τοὺς ἀνθρώπους, ἐθεράπευσεν ἀνιάτους, ἀνέστησε νεκρούς, ἐξέχεε ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων τό Σταυρικόν λυτρωτικόν αἷμα Αὐτοῦ, ἀνέστη ἐκ νεκρῶν καὶ ἀνελήφθη εἰς οὐρανόν «μετὰ τοῦ προσλήμματος», ἦτοι τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἐδόξασε καὶ ἐθέωσεν αὐτόν, «τῇ δεξιᾷ καθέδρᾳ τιμήσας τοῦ Πατρὸς». Τῆς τοιαύτης χάριτος, θεώσεως καὶ

δόξης ήξιώθησαν «πάντες οἱ παῖδες οἱ ἐν Βηθλεέμ ἀπό διετοῦς καί κατωτέρω» (Ματθ. 2, 16), θύματα τῆς μανίας τοῦ ληρώδους Ἡρώδου, οἱ πρῶτοι μάρτυρες ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἀποστείλας ὁ Κύριος οὐρανόθεν παρά τοῦ Πατρός «Παράκλητον ἄλλον», τό Πνεῦμα Αὐτοῦ τό Ἅγιον, ἐπὶ τοὺς ἁγίους Αὐτοῦ μαθητάς καί ἀποστόλους, «ἐσαγήνευσεν δι’ αὐτῶν τὴν οἰκουμένην». Παρέδωσεν εἰς τοὺς ἀποστόλους καὶ τοὺς διαδόχους αὐτῶν, ἥτοι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, τό ἔργον Αὐτοῦ τό ἅγιον. Τοῦτο τό ἔργον ἐπιτελεῖ διὰ μέσου τῶν αἰώνων θυσιαστικῶς ἡ Ἐκκλησία. Ἀρνεῖται πᾶσαν μορφήν βίας, ἐξασκεῖ ἔργον ποιμαντικόν, φιλανθρωπικόν, ἀνθρωπιστικόν, εἰρηνευτικόν. Ὡς καλὸς Σαμαρεΐτης ἐπαλείφει μέ ἔλαιον παραμυθίας τὰς πληγὰς τοῦ τετραυματισμένου ἀνθρώπου.

Τοῦτο πράττει πιστῶς καὶ ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἀγίων τόπων καὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, ἡ Μήτηρ ἀπασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, εἰς ὅλην τὴν Ἁγίαν Γῆν. Κατ’ ἐξοχὴν δέ διαφυλάσσει τό Θεοδέγμον Σπήλαιον καὶ τὴν περιβάλλουσαν αὐτό Κωνσταντίνειον καὶ Ἰουστινιάνειον ταύτην Βασιλικήν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τό κόσμημα, καύχημα καὶ στήριγμα τῶν χριστιανῶν τῆς πόλεως Βηθλεέμ καὶ ὅλου τοῦ δοκιμαζομένου Παλαιστινιακοῦ λαοῦ. Ἀπὸ ταύτης κατὰ τὴν νύκτα αὐτὴν τῆς Μητροπόλεως τῶν ἐορτῶν ἀναπέμπει δέησιν ὑπὲρ εἰρήνης καὶ ἀγαθῆς καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ ὑπὲρ ὑλοποιήσεως τῆς συμφωνίας καταπαύσεως τοῦ πυρός εἰς Γάζαν καὶ προστασίας τῶν καταφευγόντων εἰς τὴν ἐν αὐτῇ ἱεράν Μονὴν τοῦ ἁγίου Πορφυρίου καὶ εὐχεται εἰς τό ποίμνιον αὐτῆς καὶ εἰς τοὺς εὐλαβεῖς προσκυνητάς τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων τὴν χάριν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ σαρκί τεχθέντος Βασιλέως Ἰησοῦ Χριστοῦ δι’ ἐν Δωδεκαήμερον ἐν εἰρήνῃ, χαρᾷ, εὐφροσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ. Ἀμήν. Γένοιτο.

Ἔτη πολλά, εὐλογημένα καὶ ἁγιαστικά Χριστούγεννα!

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Βηθλεέμ, Χριστούγεννα 2025

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ’

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων